

Po škole 2012 – stanoviště 5

Kód stanoviště: zmizik

Nápověda k této šifře přijde SMS po 90 min.

PIT AT LEZI JEN A UZ ZLE JE LEDA ABY JI RADI PAD TIZE

Osvobození nešťastníka z bahna bylo překvapivě snadné. Stačilo jen zatáhnout. Nedošlo k žádné děsivé reakci, jen bahno hnusně mlasklo a vzniklý otvor okamžitě naplnila voda.

„Já vám. . . strašně moc děkuju,“ šeptá ten člověk vyčerpaně. Je to docela mladý, štíhlý muž, něco v jeho vzhledu odkazuje na muzikanty – a opravdu, jeden z hobojů má i teď u sebe, v pouzdře, ale jak pouzdro, tak nástroj jsou promočené a k nepoužití.

„Za to asi může ten nástroj,“ oddechuje. „Jak jsem na něj začal hrát. . .“ oťřásl se. „Ta holka říkala, že jsem ublížil mnoha duším a jedna z nich žádala pomstu. Komu jsem mohl tak strašně vadit?“

Jako by vám to něco vzdáleně připomínalo. „Určitě jste na něj přece hrál už mnohokrát, ne?“

„To samozřejmě, byl jsem v kapele.“

„Nebylo něco jinak, když jste zkusil zahrát naposledy?“

Umělec se unaveně zakření. „V noci na břehu jezera. Jeden známý mi říkal, že je tam naprosté ticho a zvuk se nad hladinou skvěle nese. Že tam cvičí sám.“

„Takže jste hrál na hoboj. . .“

„Jo, na břehu. Potmě. On mi říkal, abych si nerozsvěcoval žádné světlo, že se začnou slítat komáři.“

„A on tam hrával často?“

„Prý skoro denně.“

„Tak to možná šli po něm a vy jste se jen tak připlétl.“

„Ale to není fér! Měla by přece být vyšší spravedlnost. . .“ Muzikant se rozhlédne po pochmurné krajině a zmlkne. „A co teď?“ zeptá se nejistě.

„Stejně můžeme jenom dál.“